

Ace Kefford, het gezicht en de Brian Jones van de Move

Hoe de ooit verboden single 'Cherry Blossom Clinic' voor hem autobiografisch bleek.

Na het recent verschijnen van 'Ace The Face', een cd vol met onuitgegeven solo-opnames uit 1968 leek het ons de hoogste tijd om de volledige Ace Kefford story te reconstrueren.

The Move

The Move, één van de betere, Engelse beatgroepen werd eind 1965 in Birmingham, na wat nachtelijke jamsessions in de plaatselijke Cedar Club, opgericht. De bandleden vormden één groep, uit drie van de plaatselijke topgroepen. Chris 'Ace' Kefford (°10/12/46, Moseley) speelde eerder bij 'Carl Wayne & The Vikings' en 'Denny Laine & The Diplomats'. Hij was eigenlijk het sexy gezicht van de avant-garde beatgroep The Move. Ace speelde bas, verzorgde de achtergrondzang en was beroemd om zijn 'double flips': enorme luchtsprongen uitgevoerd tijdens de optredens van de Birminghamse freak-out-groep. De grote wending voor The Move kwam in de kathedraal van Windsor, waar zij op het 6de National and Blues Festival in de stromende regen met hun gefingeerde gevechtsact en wondermooie muziek, sterke namen als The Spencer Davis Group, The Who, The Small Faces, Alan Price Set, Georgie Fame, Chris Farlowe en Cream wegspeelden. Vanaf augustus 1966 begonnen hun wekelijkse optredens in de beroemde Marquee, waar zij hun roaring-twenties-look introduceerden en als één van de eerste Engelse groepen freakten met verf, vuurwerk, rookbommen, oude films en flikkerende schijnwerpers. Hun acts werden steeds controversiëler. Er kwam gooi en smijtwerk aan te pas, complete (tweedehandse) tv-toestellen gingen voor de bijl.

Platendeal

In 1966 tekent The Move, ziek geworden van allerlei managers en talentscouts, die rond de groep krielen, een contract met Denny Cordell voor Deram Records, een sublabel van Decca. Onder de hoede van stunt-manager Tony Secunda verschijnt eind 1966 hun magistrale debuut 'Night Of Fear'. Roy Wood, tekstschrijver van de meeste songs, flirt met psychedelische invloeden en dat laat zich horen op de volgende single 'I Can Hear The Grass Grow'. Na een labelswitch naar Regal Zonophone zorgt Tony Viscontino voor prachtige arrangementen op de flower power-hit 'Flowers In The Rain'. Al de opbrengsten van deze succesvolle single dienden echter doorgestort naar liefdadigheidswerken omdat de toenmalige premier van Engeland ter promotie van de plaat, karikaturaal in zijn blootje werd voorgesteld. Eind 1967 krijgt de blonde Ace Kefford een eerste zware zenuwinzinking. In maart 1968 verschijnt 'Fire Brigade' de vierde top-5 hit op een rij, even later gevolgd door het debuutalbum 'The Move', met een hoesontwerp van het Nederlandse duo Simon & Marijke. In april verdwijnt omwille van een steeds weerkerend ziektepatroon, de charismatische basspeler definitief. Zijn can-can-achtige capriolen die toch een grote indruk maakten verdwenen definitief van het podium. Hij kon de last van het succes moeilijk dragen, dit in combinatie met zijn overvloedige gebruik van acid.

De ondergang van Ace Kefford

Net zoals Peter Green, Brian Jones, Syd Barret en vele anderen wordt Ace het slachtoffer van succes hebben, in de belangstelling staan, en het hectische toeren. Op een gegeven moment neemt de moegestreden Kefford bewust teveel pillen en zinkt weg in een diepe coma. Enkele maanden later, na wat therapie wordt van

Simon & Garfunkel "Save The Life Of My Child" met hulp van Jimmy Page opgenomen. Daarna verschijnt een eerste single van The Ace Kefford Stand. Het is een heavy versie van de Yardbirds-hit "For Your Love" met als flipside "Gravy Booby Jam". Zonder enig succes echter en Ace keert terug naar zijn ouders. "Ik was een gevallen popster, zonder geld en te trots om ander werk te zoeken". Na nog wat probeersels in andere groepen slaat de paranoia opnieuw toe. Een tweede overdosis volgt. Ace wordt na het beleven van nog talrijke nachtmerries, net als John Lennon huisman. Het meest van de tijd is hij evenwel stoned en houdt hij zich bezig met drinken in de plaatselijke pub. Alleen voor drank kwam hij nog buiten. Tot overmaat van ramp besloot zijn vrouw Jennifer, een kapster, te scheiden en liet hem tegelijkertijd colloceren. In de psychiatrie ontmoet hij Pam zijn latere tweede echtgenote. Zo'n tien jaar geleden begon het licht terug te schijnen, het einde van de tunnel leek voorbij. Door geloof en de liefde van zijn tweede vrouw geraakt Kefford doorheen zijn diepste dalen. Hij beseft dat het enige in 't leven dat telt en de moeite waard is, liefde heet. Hij is door de hel gegaan en leeft nu als het ware in de Hof van Eden. "Ik heb het verleden achter mij gelaten, maar zou het toch voor geen geld van de wereld willen missen hebben. Ik heb zoveel geleerd".

BBC-interview

De BBC-radio zendt op 4 juli 2002 een gesprek uit met Carl Wayne, voormalig zanger van The Move en Ace Kefford. Hierin geven de twee gabbers toe, dat de problemen binnen de groep zich voor het eerst begonnen te manifesteren met de Harold Wilson-affaire naar aanleiding van het lanceren van 'Flowers In The Rain', kort daarna gevolgd door de manisch depressieve aanvallen van Ace en het vertrek van hun manager Tony Secunda. Een behandeling met elektrische shocks moet de ex-basplayer er opnieuw bovenop helpen. Ook lithium moet hem als patiënt stabiel houden. "Het antwoord op leven vind je niet in drugs en drank, maar in rock & roll music" (hilarisch gelach) schreeft Ace er nog uit.

Vanaf 29 september is de cd verkrijgbaar in de betere platenzaken of anders te bestellen via gespecialiseerde websites. Het album geeft een goed overzicht van de sessies die op 4 en 8 oktober 1968 plaatsvonden in de Olympic en Trident Studios in Londen en geproduceerd werden door Tony Visconti.

Bronnen:

Hitweek/Aloha, Humo, Kink, Juke Box, Muziek Expres, Teenbeat, Platenblad, Oor Popencyclopedie, Record Collector, Mojo.

Luc Stabel